

[Overgaard Nielsen.]

Helveg Petersens forslag ikke skal være den eneste.

Hr. Lembourn sagde i sit indlæg, at publikum nok er den bedste dommer og selv kan vælge, og han understregede radioens organisation med en udtalelse om, at kunstneren knuses i dette enorme bureaukrati. Så undrer det mig bare, at de konservative stemte for det forslag, der har gjort dette bureaukrati endnu mere enormt, og jeg vil pege på, at netop amlsprogramudvalgene bliver et meget udvidende led i dette bureaukrati.

Og det tør nok siges, at hr. Poul Dam har ret, når han siger, at det, vi gennemførte i efteråret, nok ikke var særlig gennemtænkt, og dermed er der sådan set svaret på hr. Melchior's udtalelse om, at denne lov var nøje forberedt og grundigt gennemprøvet. Det tør siges, at det er den i hvert fald ikke.

Men det kan godt være, at man, som hr. Arne Christiansen sagde, skulle give denne lov lejlighed til at vise, om den er sødygtig, hvis det bare ikke var sådan, at statens skibstilsyn i hvert fald ville have nægtet enhver sødygtighedsattest, hvis den havde fået lov at kigge dette fartøj efter i sømmene.

Det er da også muligt, at medlemmerne — det tror jeg gerne — af amlsprogramudvalgene vil blive frustrerede, fordi de ikke aner, hvad de skal foretage sig, ja, de aner ikke engang, om de bliver nedsat eller ej, og hvad de kommer til at bestå af. Men jeg tør sige helt sikkert, at radioens medarbejdere ude omkring i landet i hvert fald vil blive frustrerede, når de kommer ud for den lokale politiske pression, som amlsprogramudvalgene vil være udtryk for, når de begynder deres såkaldt rådgivende virksomhed ude omkring i landet.

Der er det ved radio og fjernsyn, at det måske er den offentlige institution i dette land, det er nemmest at kontrollere, nemmest at kritisere, for her sidder hele offentligheden som dommer, og derfor kan jeg ikke se berettigelsen i, at folketinget, at politiske synspunkter, skal være så rigt repræ-

senteret. Det er altid radioen, der kritiseres, men man spørger aldrig: hvad er egentlig grunden til, at radioen er, som den er? Det kunne jo ligge i dette enorme bureaukrati, som hr. Lembourn har nævnt.

Man har, synes jeg, bortset fra en enkelt undtagelse i hele denne debat, talt næsten udelukkende om den politiske administration af Danmarks radio.

Der er talt forbavsende lidt om radioens og fjernsynets muligheder for under disse forhold at lave udsendelser, på godt og ondt, men altså lave udsendelser, og jeg kan ikke bare mig for at sige, at denne lov og debatten om den her i dag minder om en udtalelse, der tillægges en tidligere generaldirektør. Det er højst sandsynligt, at den er opdigtet, men derfor er den ikke mindre rammende for denne situation. Han skal engang have sagt, at vor foragt for lytterne overgås kun af vor foragt for programmerne. Jeg synes, man har udvist en forbavsende foragt for radioens programmer til fordel for radioens enorme bureaukrati.

Lasse Budtz (S):

Generaldirektør Sølvhøj sagde engang, at næst efter kongehuset er der intet, der interesserer folk så meget som radiohuset, og det synes denne debat at understrege.

Jeg kan jo ikke tale på andres vegne end mine egne, men jeg kan dog godt tillade mig at sige, at jeg er meget enig i meget af det, hr. Overgaard Nielsen sagde, og jeg ved, at der i Danmarks radio er stor sympati for de tanker, som ligger til grund for hr. K. Helveg Petersens forslag.

Jeg tror ikke, der er mange i Danmarks radio, som ikke erkender, at man i et demokrati som det danske må have en folkestyret radiofoni eller i hvert fald en folkestyret kontrol med radiofonien. Til gengæld er jeg fuldkommen sikker på gennem mange års arbejde i Danmarks radio, at man ikke bryder sig om denne politiseren, som Danmarks radio uafsladeligt er ude for. Danmarks radio er blevet næsten en politisk slagmark for